

ЗАКОН

О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин пружања услуга информационог друштва, обавезе информисања корисника услуга, комерцијална порука, правила у вези са закључењем уговора у електронском облику, одговорност пружаоца услуга информационог друштва, надзор и прекршаји.

Области на које се закон не примењује

Члан 2.

Одредбе овог закона не примењују се на: заштиту података, опорезивање, заступање странака и заштиту њихових интереса пред судовима, као ни на игре на срећу са новчаним улозима, укључујући лутријске игре, игре у казинима, кладионичке игре и игре на срећу на аутоматима, ако посебним законом није друкчије одређено.

Значење појединих израза

Члан 3.

Поједини изрази у смислу овог закона имају следеће значење:

1) **податак** је информација, порука и документ сачињен, послат, примљен, забележен, складиштен или приказан електронским путем, укључујући пренос Интернетом и електронску пошту;

2) **недопуштени податак** је информација, порука и документ који је у супротности са прописима и моралом или који је законом одређен као поверљив;

3) **услуга информационог друштва** је услуга која се пружа на даљину уз накнаду путем електронске опреме за обраду и складиштење података, на лични захтев корисника услуга, а посебно продаја робе и услуга путем Интернета, нуђење података и рекламирање путем Интернета, електронски претраживачи, као и омогућавање тражења података и услуга које се преносе електронском мрежом, обезбеђивање приступа мрежи или складиштење података корисника услуга;

4) **пружалац услуга информационог друштва** је правно лице или предузетник који пружа услуге информационог друштва (у даљем тексту: пружалац услуга);

5) **корисник услуга** је свако физичко или правно лице које због професионалних или других циљева користи услуге информационог друштва;

6) **потрошач** је свако физичко лице које закључује правни посао на тржишту у сврхе које нису намењене обављању његовог занимања, пословне активности или предузетничке делатности;

7) **уговор у електронској форми** је уговор који правна и физичка лица закључују, шаљу, примају, раскидају, отказују, коме приступају и који приказују електронским путем уз коришћење електронских средстава;

8) **комерцијална порука** је порука у било којем облику, сачињена да промовише, непосредно или посредно, робу, услуге или углед правног или физичког лица које обавља регистрованој делатности.

Примена

Члан 4.

Пружалац услуга са седиштем у Републици Србији дужан је да поступа и пружа услуге у складу са законима и прописима донетим на основу закона Републике Србије.

Електронска трговина робом и услугама јесте даљинска трговина у смислу закона којим се уређује трговина.

Одредбе овог закона примењују се и на питања заштите потрошача, ако су повољније за потрошача.

Овлашћена струковна удружења и организације пружалаца услуга, могу да уређују пословање својих чланова својим унутрашњим правилима – кодексима.

Ако овим законом није друкчије одређено, на правне односе настале из или у вези са уговорима закљученим електронским путем или у електронској форми, примењују се прописи којима се уређују облигациони односи.

Слобода пружања услуга

Члан 5.

Пружање услуга информационог друштва слободно је.

За пружање услуга информационог друштва није потребна посебна дозвола или одобрење.

Пружалац услуга мора, пре него што отпочне да обавља делатност пружања тих услуга, да буде регистрован у Регистар привредних субјеката у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Одредба става 3. овог члана не односи се на пружаоца услуга који има својство страног лица у смислу закона којим се уређује спољнотрговинско пословање.

II. ОБАВЕЗА ИНФОРМИСАЊА И КОМЕРЦИЈАЛНА ПОРУКА

Обавезне информације

Члан 6.

Пружалац услуга дужан је да, у облику и на начин који је непосредно и стално доступан, корисницима услуга и надлежним органима државне управе пружи следеће информације:

- 1) име и презиме или назив пружаоца услуга;
- 2) седиште пружаоца услуга;

3) остале податке о пружаоцу услуга на основу којих корисник услуга може са њим брзо и несметано да оствари комуникацију, укључујући и електронску адресу;

4) податке о упису у Регистар привредних субјеката;

5) појединости о надлежном органу, ако делатност пружаоца услуга подлеже службеном надзору;

6) у погледу посебно регулисних делатности, односно професија:

- професионално или слично струковно удружење код кога је пружалац услуга регистрован;

- професионални назив и држава која га је одобрила;

- упутства о професионалним правилима у држави у којој се обавља делатност и месту њихове доступности;

7) порески идентификациони број (ПИБ), као и број обвезника пореза на додату вредност, из потврде о извршеном евидентирању за порез на додату вредност издате од стране надлежног пореског органа, ако је пружалац услуга обвезник пореза на додату вредност.

Ако пружалац услуга наводи цене, оне морају бити јасно и недвосмислено назначене, а посебно мора назначити да ли су у те цене укључени трошкови доставе, остали манипулативни трошкови, порез и други трошкови који на њих утичу.

Комерцијална порука

Члан 7.

Пружалац услуга дужан је да обезбеди да сваки податак из комерцијалне поруке који је делимично или у целини услуга информационог друштва задовољи следеће услове:

1) да је комерцијалну поруку могуће као такву јасно идентификовати у тренутку када је корисник услуга прими;

2) да је лице у чије име је комерцијална порука сачињена могуће јасно идентификовати;

3) да сваки промотивни позив за стављање понуде из комерцијалне поруке (укључујући попусте и поклоне) мора као такав бити јасно идентификован;

4) да услови који морају бити испуњени за стављање понуде из комерцијалне поруке морају бити лако доступни, као и да су предочени на јасан и недвосмислен начин.

Нетражена комерцијална порука

Члан 8.

Коришћење електронске поште у сврху слања нетражене комерцијалне поруке, дозвољено је само уз претходни пристанак лица коме је таква врста поруке намењена, у складу са законом.

III. УГОВОРИ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ

Форма и пуноважност уговора

Члан 9.

Уговор може бити закључен електронским путем, односно у електронској форми.

Понуда и прихват понуде могу се дати електронским путем, односно у електронској форми.

Када се електронска порука, односно електронска форма користи приликом закључења уговора, таквом уговору се не може оспорити пуноважност само због тога што је сачињен у електронској форми.

Уговори на које се закон не примењује

Члан 10.

Одредба члана 9. став 3. овог закона не примењује се на:

1) правне послове којима се врши пренос права својине на непокретности или којима се установљавају друга стварна права на непокретностима;

2) изјаве странака и дугих учесника у поступку за расправљање заоставштине, форму завештања, уговоре о уступању и расподели имовине за живота, уговоре о доживотном издржавању и споразуме у вези са наслеђивањем, као и друге уговоре из области наследног права;

3) уговоре о утврђивању имовинских односа између брачних другова;

4) уговоре о располагању имовином лица којима је одузета пословна способност;

5) уговоре о поклону;

6) друге правне послове или радње, за које је посебним законом или на основу закона донетих прописа, изричито одређена употреба својеручног потписа у документима на папиру или овера својеручног потписа.

Електронски потпис

Члан 11.

Када се као претпоставка пуноважности и настанка уговора захтева потпис лица, сматра се да тај услов задовољава електронска порука потписана квалификованим електронским потписом, у складу са законом којим се уређује електронски потпис.

Обавезни подаци и обавештења пре закључења уговора

Члан 12.

Пружалац услуга дужан је да потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора о пружању услуга, обезбеди на јасан, разумљив и недвосмислен начин податке и обавештења о:

1) поступку који се примењује код закључивања уговора;

2) уговорним одредбама;

- 3) општим условима пословања, ако су саставни део уговора;
- 4) језицима на којима уговор може бити закључен;
- 5) кодексима понашања у складу са којима поступају пружаоци услуга и како се ти кодекси могу прегледати електронским путем.

Пружалац услуга дужан је да потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора, обезбеди техничка средства за препознавање и исправљање погрешног уноса података у поруку пре њене предаје или слања.

Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу изричито уговорити одступање од одредаба ст. 1. и 2. овог члана.

Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана не примењују се на уговоре закључене путем електронске поште, односно другим видом личне комуникације остварене електронским путем.

Доступност уговора

Члан 13.

Пружалац услуга дужан је да обезбеди да текст уговора и одредбе општих услова пословања које су саставни део уговора закључених у електронској форми буду доступни корисницима услуга на начин који омогућава њихово складиштење, поновно коришћење и репродуковање.

Потврда пријема

Члан 14.

Пружалац услуга дужан је да, без одлагања, електронским путем, посебном електронском поруком, потврди пријем електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора.

Уговорне стране, које нису потрошачи, у међусобним уговорним односима могу изричито уговорити одступање од одредбе става 1. овог члана.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на уговоре закључене путем електронске поште, односно другим видом личне комуникације остварене електронским путем.

Време закључења уговора

Члан 15.

Уговор у електронској форми сматра се закљученим оног часа када понуђач прими електронску поруку која садржи изјаву понуђеног да прихвата понуду.

Понуда и прихват понуде, као и друге изјаве воље учињене електронским путем, сматрају се примљеним када им лице коме су упућене може приступити.

IV. ОДГОВОРНОСТ ПРУЖАОЦА УСЛУГА

Искључење одговорности

Члан 16.

Пружалац услуга који преноси електронске поруке које му је предао корисник услуга, није одговоран за садржај послате поруке и њено упућивање, ако није:

- 1) иницирао пренос;
- 2) извршио одабир података или докумената који се преносе;
- 3) изузео или изменио податке у садржају поруке или докумената;
- 4) одабрао примаоца преноса.

Пренос порука и пружање приступа порукама из става 1. овог члана морају бити обављени на начин који омогућава аутоматско, посредничко и привремено складиштење пренетих порука и у њима садржаних података и морају бити привремено складиштене само у временском периоду који је неопходан за пренос порука.

Привремено складиштење података

Члан 17.

Пружалац услуга који податке унете од стране корисника услуга преноси посредством комуникационе мреже, није одговоран за аутоматско, посредничко и привремено складиштење које служи само за ефикасније формирање преноса података тражених од стране других корисника услуга, ако:

- 1) не мења податке;
- 2) уважава услове за приступ подацима;
- 3) поступа у складу са правилима за ажурирање података;
- 4) делује у складу са дозвољеном применом технологија за прикупљање података;
- 5) уклони или онемогући приступ подацима које је чувао одмах након сазнања да су подаци уклоњени из преноса посредством мреже или је онемогућен приступ до њих, као и када је суд, односно други надлежни орган, наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа.

Трајно складиштење података

Члан 18.

Пружалац услуга који складишти податке пружене од стране корисника услуга, на захтев корисника услуга, није одговоран за садржај складиштеног податка, ако:

- 1) није знао нити је могао знати за недопуштено деловање корисника услуга или за садржај податка;
- 2) одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку уклони или онемогући приступ том податку.

Одредба става 1. овог члана не примењује се у случајевима када је корисник услуга лице зависно на било који начин од пружаоца услуга (повезана

привредна друштва у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава).

Линкови

Члан 19.

Пружалац услуга који посредством електронског упућивања омогући приступ подацима другог пружаоца услуга, није одговоран за те информације, ако:

1) није знао нити је могао знати за недопуштено деловање корисника услуга или за садржај података у тим информацијама;

2) одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку уклони или онемогући приступ подацима.

Обавезна обавештења

Члан 20.

Приликом пружања услуга информационог друштва, пружалац услуга није дужан да прегледа податке које је складиштио, пренео или учинио доступним, односно да испитује околности које би упућивале на недопуштено деловање корисника услуга.

Пружалац услуга мора да обавести надлежни државни орган ако основано сумња да:

1) коришћењем његове услуге корисник услуга предузима недопуштене активности;

2) је корисник његове услуге пружио недопуштени податак.

Пружалац услуга дужан је да на основу одговарајућег судског, односно управног акта, предочи све податке на основу којих се може предузети откривање или гоњење починилаца кривичних дела, односно заштита права трећих лица.

V. НАДЗОР

Надзор над применом закона

Члан 21.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове трговине и услуга, односно министарство надлежно за послове телекомуникација и информационог друштва.

Инспекцијски надзор над применом овог закона министарство надлежно за послове трговине и услуга врши преко тржишних инспектора, а министарство надлежно за послове телекомуникација и информационог друштва преко инспектора за поштанске услуге и инспектора за телекомуникације и информатику.

Ради вршења надзора, пружаоци услуга дужни су да овлашћеним лицима органа из става 2. овог члана омогуће приступ рачунарској опреми и уређајима, као и да без одлагања покажу или доставе потребне податке и документацију у вези са предметом надзора.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 22.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице - пружалац услуга, ако:

1) корисницима услуга и надлежним органима државне управе не пружи прописане информације у облику и на начин који је непосредно и стално доступан (члан 6);

2) пошаље нетражену комерцијалну поруку без претходног пристанка лица којем је таква порука намењена (члан 8);

3) потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора, не обезбеди на разумљив и недвосмислен начин прописане податке и обавештења (члан 12. став 1);

4) не омогући приступ тексту уговора и општих услова пословања на начин који омогућава да их корисник услуга може складиштити, поново користити и репродуковати (члан 13);

5) не обавести надлежни државни орган о недопуштеним активностима или подацима корисника његове услуге или не предочи све податке, сагласно одговарајућем судском, односно управном акту (члан 20. ст. 2. и 3);

6) не омогући приступ рачунарској опреми и уређајима, као и ако без одлагања не покаже или не достави потребне податке или документацију ради вршења надзора (члан 21. став 3).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара одговорно лице у правном лицу.

Ако прекршај из става 1. овог члана учини предузетник – пружалац услуга, казниће се новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

У случају посебно тешких повреда или понављања повреда из става 1. овог члана може се изрећи забрана вршења делатности правном лицу у трајању од три до шест месеци.

VII. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.